

РЕШЕНИЕ

№ 7911

гр. София, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5080** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.3, вр. ал.2 АПК,вр.чл.165,ал.6 ЗМВР.

Образувано е по искане/молба/ от С. М. Б.,[ЕГН],с постоянен адрес:гр.С.,ж.к.“Х.”,[жилищен адрес]чрез адв. Р. О. К.-Т. с искане за отмяна на Заповед с рег.№8121К-6571/21.05.2021г. на Министъра на МВР,с която временно е преназначен на ръководна длъжност директор-страши комисар в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР)“ към „Ръководството на МВР“, за срок от 3 месеца.

В молба допълнение към жалбата от 25.05.2021г. - лист 27 от делото и в писмена защита по делото чрез адв. К. -Т. от САК, са изложени и подробни аргументи, основани и на доказателства по делото, в обобщение се свеждат до следното:

1.Фактическата обстановка не е спорна, но от представените по делото 8 заповеди на министъра на вътрешните работи, за временно преназначаване в Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 ЗМВР, както и обжалваната заповед, се установявало, че щатът на това звено бил попълнен от служители на МВР, които преди това заемали длъжности директор на областна дирекция на МВР, в по-голямата си част от заварени при встъпването на министъра в длъжност, ръководители на полицейски органи, които биха имали отношение към провеждането на изборите. Позовава се на публично изявление на министъра от 21.05.2021г. на електронната медия [HYPERLINK "http://WWW.sega.com"](http://WWW.sega.com) а впоследствие bTV цитирала министъра, че жалбоподателят е преназначен.

2. Счита допуснато нарушение на чл.59, ал.2 ,т.4 АПК, тъй като липсвали ясно посочени правни основания за издаването на акта. Посоченото правно основание по чл.165 ЗМВР съдържало две хипотези- със или без неговото съгласие. Препращането към чл.12, ал.1, т.1 и ал.2 от наредба 812з от 17.07-.2014г. , също не давало яснота за конкретното правно основание, на което е издадена заповедта., също дали преназначаването е със или без съгласието на лицето. не се установявало правното основание и от изложеното в мотивите на заповедта.

3.Тъй като липсвали данни жалбоподателят да е давал съгласие за преназначаването, , то липсвало условието "служебна необходимост, предвидено в чл.165, ал.2 ЗМВР.

4.Позовава се на Тълкувателно решение №2/26.02.2014г. по т.д. №2/2013г. на ОСК на Върховен административен съд, като счита, че се отнася и за процесната заповед, конкретно относно приетото, че служебно правоотношение на държавния служител в МВР може да възникне само за конкретно определена длъжност в структурата на ведомството. Кат осе позовава на легалното определение за служебна необходимост, дадено в пар.1, т.23 от ДР на ЗМВР, счита, че не само липсвали мотиви за служебна необходимост за попълване на създаденото звено, като се установявало, че е необходимо лице, което да подпомага министъра във всичките му възложени по закон дейности, а не дейността по организиране на избори, каквато се твърдяла според адвоката, че е причината за преназначаването . Жалбоподателят, както и другите преназначени лица, преди това заемали длъжности и изпълнявали функции, свързани с провеждането на честни избори. Претендира, че целта на чл.165, ал.2, предложение второ ЗМВР във връзка с пар.1, т.23 от ДР на ЗМВР, била да се предвидят механизми, за справяне с възможните неблагоприятни последици върху дейността на съответната държавна администрация в случаи на настъпване на непредвидими и непредотвратими събития, очертани в преходната разпоредба, а не да се осигури възможност от органа по назначаването да отстранява неудобните му служители.

5.Претендира, че в хода на делото не са установени предпоставки за "служебна необходимост" по смисъла на пар.1, т.23 ДР ЗМВР, поради което счита, че заповедта е постановена и в противоречие с целта на закона. Служебната необходимост по посочената разпоредба следвало да се обоснове с външни обстоятелства, независещи от кадровата политика на министъра. . Налице били доказателства, че по специфична длъжностна характеристика, преназначените в звеното към министъра лица, нямат никакви задължения във връзка с изборния процес. Следователно, позоваването в процесната заповед на възложените задачи на служебното правителство по организирането на честни избори на 11.07.2021г. не можело да се свържат с необходимостта от попълването на щатните бройки в звеното. Единствено логически обосновано обяснение било, че лица като жалбоподателя следвало да бъдат отстранени от изборния процес.

Ответникът - министъра на вътрешните работи, чрез юрк. П., оспори жалбата изцяло, като в писмени бележки от 21.10.2021г. претендира следното: иска от съда на първо място да приеме, че жалбата е недопустима, тъй като е постановено спиране на изпълнението ѝ с Определение №3781/27.05.2021г., порази което жалбоподателят не е замела и новата длъжност. С последваща заповед на министъра от 03.06.2021г. е изменена заповедта за образуване на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, и същият е временно отстранен от длъжността директор на дирекция "Вътрешна сигурност". В случая , че съдът приема жалбата за допустима, се претендира неоснователността ѝ, позовава се на правомощието на министъра по

чл.158, т.4 ЗМВР, претендира спазването на всички изисквания при издаването на заповедта.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и писмените доказателства, представени допълнително от страните.

Административен съд София-град , Първо отделение, 12 -ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, приема от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е от дата 21.05.2021г., а оспорената заповед е връчена на дата 21.05.2021г., с оглед на което жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК.

По арг. от чл.165, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи, оспорената заповед подлежи на съдебен контрол.

По искането по чл.166, ал.4 АПК, по което съдът се е произнесъл с определение №3781/27.05.2021г. по делото, с определение № 8520/13.07.2021г. по адм.д.7193/2021г. на ВАС, искането за спирането на изпълнението на оспорената по делото заповед, е отхвърлено.

Следователно, няма основания да се счита, че поради съдебен акт, процесната заповед за временно преместване на жалбоподателя не подлежи на изпълнение, независимо от обжалването ѝ.

По горните съображения, настоящият съд намира, че искането на ответника съдът да остави жалбата без разглеждане поради недопустимост на съдебното производство, е неоснователна. Жалбоподателят има правен интерес от оспорването ѝ, доколкото дори и в рамките на последвалото дисциплинарно производство, от значение е, коя точно длъжност юридически е заемал жалбоподателят.

По фактите съдът приема следното:

Със заповед № К-7609/25.06.2010 год., на министъра на вътрешните работи е утвърден щат на Ръководството на МВР, като тази заповед е изменена със следните заповеди:

- Заповед № 8121к-6489 от 18.05.2021г. , като съгласно т.1 от заповедта за изменението в щата на Ръководството на МВР се включени 6 щатни бройки за държавни служители с висше образование, както следва: „Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР“, в което са създадени длъжностите директор II степен, старши комисар, магистър (ППП), ДСВО - 3 бр.; директор III степен, старши комисар, магистър (ППП), ДСВО - 3 бр.

- Заповед № 8121к-6490 от 18.05.2021 год. е изменена отново т.1 от, като е включена 1 щатна подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР“ - директор, главен комисар, магистър (ППП), ДСВО.

б.С Докладна записка рег.№ 8121р-8373 от 21.05.2021 год. е предложено на министъра на вътрешните работи временното преназначаване на старши комисар С. М. Б. - директор на Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР на длъжност Директор в „Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР“ към Ръководството на МВР за срок от три месеца. Според мотивите на докладната, предложението е обосновано със следното:

„Във връзка с поставените пред служебното правителство задачи за осигуряване на честни избори и краткия срок до провеждане на избори за Народно събрание на 11.07.2021 год., възниква служебна необходимост от попълване на създаденото

„Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР“ към Ръководството на МВР от служители, които следва да имат необходимия професионален опит, за да подпомагат министъра на вътрешните работи за провеждане на държавна политика по превенцията, противодействието на престъпността, опазване на обществения ред, защита на националната сигурност, защита на правата и свободите на гражданите, граничния контрол, регулиране на миграционните процеси, пожарна безопасност и защита на населението чрез разработване на политики, планиране на дейности и контролиране на изпълнението им."

Според докладната, подходящ служител за изпълнението на подобна задача е жалбоподателят, който притежавал богат професионален опит по направление на дейност „Оперативно- издирвателна дейност“. В подкрепа на това са посочени данни за придобитите образования и квалификации, за назначаването му на служба в МВР от 2004 год. и за длъжностите, които последователно е заемал - офицерски длъжности и длъжности за държавен служител с висше образование в структурите на СДВР, ГДБОП, ОДМВР- С. и Д.-МВР. Считано от 25.10.2019 год. е преназначен на длъжност заместник директор на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР, а от 23.12.2019 год. е директор на дирекцията. “

Не е спорно, че към датата на издаването на оспорената заповед, жалбоподателят старши комисар С. М. Б. е заемал длъжността директор на Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР, от която временно е преназначен на другата длъжност в звеното към министъра по чл.33, т.1 ЗМВР. За заеманите от жалбоподателя длъжности, по делото е представена Кадрова справка рег.№ 8121р-8432 /25.05.2021 год.

С оспорената по делото Заповед № 8121к-6571 от 21.05.2021 год. на министъра на вътрешните работи- лист 7 от делото, на основание чл.165 от ЗМВР във вр. с чл.12, ал.1, т.1 и ал.2 от Наредба № 8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи и "докладната записка", старши комисар С. М. Б. е временно преназначен, за срок от три месеца, от длъжност директор на Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР на ръководна длъжност Директор в „Звено за подпомагане на министъра по чл.33, т.1 от ЗМВР“ към Ръководството на МВР.

Видно от мотивите, фактическите основания на оспорената заповед са следните:

- 1) възникнала служебна необходимост от попълването на създаденото "Звено за подпомагане на министъра по чл.33, ал.1 ЗМВР" към Ръководството на МВР
- 2) служителят следва да притежава професионален опит да подпомага министъра на вътрешните работи за провеждането на държавната политика, в конкретно посочени области, които изцяло съвпадат със съдържанието на чл.33, т.1 ЗМВР, а именно: да подпомага министъра на вътрешните работи за провеждане на "държавната политика по превенцията, противодействието на престъпността, опазването на обществения ред, защитата на националната сигурност, защитата на правата и свободите на гражданите, граничния контрол, регулиране на миграционните процеси, пожарната безопасност и защитата на населението чрез разработване на политики, планиране на дейности и контролиране на изпълнението им;"

Причината, поради която според заповедта е възникнала служебната необходимост от попълването на щата на процесното звено, е посочената в заповедта така: поставените пред служебното правителство задачи за осигуряването на честни избори краткият срок до провеждането на избори за Народно събрание на 11.07.2021г. Така изтъкнатата причина няма пряка връзка с функциите на звеното, които изцяло съвпадат със

предвиденото по чл.33, т.1 ЗМВР за правомощията на министъра на вътрешните работи. Поставените пред служебното правителство задачи за осигуряването на честни избори за Народно събрание на 11.07.2021г., ангажират пряко министъра на вътрешните работи, като член на правителството, назначено с Указ на президента от 12.05.2021г., обнародван ДВ бр. 39/12.05.2021г.

Видно от Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл.142, ал.1, т.1 и т.3 и ал.3 ЗМВР, заеманата длъжност от жалбоподателя преди преназначаването му, също е ръководна длъжност. При преназначаването са запазени наименованието на длъжността и възнаграждението. Следователно, от фактическа страна се касае за временно преназначаване на същата длъжност и при същите материални условия на заплащане, но при различни функционални задължения. На 25.05.2021г. е съставен акт за встъпването на жалбоподателя в изпълнението на функциите на длъжността, на която временно е преназначен с оспорената заповед. На същата дата е съставен и протокол за връчването на жалбоподателя на длъжностна характеристика а длъжността директор със специфично наименование "директор - старши комисар".

За новата длъжност министърът е утвърдил и специфични длъжностни характеристики, за които се претендира, че са в съответствие с правилата по Заповед №8121К-214/24.02.2015г. на министъра, относима и за звената по чл.33 ЗМВР. Видно от представената за ищеца на лист 11 от делото специфична длъжностна характеристика за длъжността директор - старши комисар в З., основните длъжностни задължения са свързани с правомощията на министъра по чл.33, т.1 ЗМВР. Във връзка с тези дейности, са определили и задължения за обобщаване и анализ на информация, за подпомагане на министъра при вземането на решения по въпроси от неговата компетентност, за участие в разработването на политики, концепции, планове, програми и други документи, в комисии, работни групи и др., предвидени са и изисквания за познаване на приложими нормативни актове. Що се касае до организационните връзки и взаимоотношения, служителят, се ръководи, оценява и контролира от министъра на вътрешните работи вътрешните взаимоотношения се свеждат до такива с ръководството на МВР, членовете на политическия кабинет, ръководителите на структурите по чл.37 ЗМВР във връзка с поставените задачи. За същата длъжност е разкрита още една щатна бройка в звеното. По делото са представени и заповеди за назначаването на вакантните длъжности в З. и на други лица - със заповеди, издадени след заповедта на ищеца и на дата 28.05.2021г., 31.05.2021г., 04.06.2021г., 07.06. и 22.06.2021г., общо 8 лица освен ищеца. Тъй като всички останали заповеди по време са издадени след заповедта на ищеца, доводът, че жалбоподателят е преназначен след с оспорената заповед след като е попълнен щата на звеното, е несъстоятелен като противоречащ на данните по делото.

На 27.05.2021г. по делото е постановено определение, с което е спряно допуснато по силата на закона изпълнение на заповедта за преназначаване на жалбоподателя. Определението, с което е уважено искането за спиране на изпълнението, е отменено с Определение № 8520/13.07.2021г. на ВАС и искането за спиране на изпълнението на заповедта за преназначаване, е отхвърлено изцяло.

Следователно, ищецът е следвало да изпълнява функциите на длъжността директор в З. по чл.33 ЗМВР, считано от 25.05.2021г., до когато е отстранен от длъжност поради образуването срещу него дисциплинарно производство, видно от заповед №8121К-6794/03.06.2021г., министърът е предприел действия за отстраняването на

ищеца от длъжност поради образуваното спрямо него дисциплинарно производство, като е извършил самостоятелна преценка от коя точно длъжност следва да се отстрани.

Съдът намира за неотнесими към правния спор по делото данните и доказателствата, за образуваното срещу жалбоподателя дисциплинарно производство, тъй като се касае за факти и обстоятелства, които не следва да бъдат съобразени, съгласно правилото на чл.142 АПК .

Що се касае до обстоятелството и възражението на жалбоподателя, че в мотивите на оспорената заповед не е цитиран номер или дата на докладната записка, то е очевидно, че се касае за процесната докладна записка , обсъдена по фактите и от дата 21.05.2021г., доколкото в мотивите на заповедта са преповторени части от нейното съдържание.

При така изложеното по фактите, съдът формира следните правни изводи по основателността на оспорването

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно изискването на чл. 143, ал. 1, т. 3 вр. чл. 158, т. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), както и данните за издаването на указа на президента за назначаването на министъра с указа на президента, обн. ДВ39 от 12.05.2021г.

Административният акт е издаден и в предписаната от закона форма като същият съдържа фактически и правни основания за издаването му, а именно от формална страна са изложени съображения за необходимостта, довела до преназначаване на служителя, с което е спазено изискването на чл. 14, ал. 2 вр. ал. 1 от Наредба № 81213-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Посочено е и правното основание - чл. 165 ЗМВР вр. чл. 12, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от Наредба № 81213-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Въпрос по същество и на материална законосъобразност доколко заповедта е мотивирана от правна и фактическа страна. Ето защо доводите на жалбоподателя, че заповедта е издадена в нарушение на предписаната от закона форма, са неоснователни.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Действително служителята не е запознат с направеното предложение за преназначаването му на друга длъжност съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредба № 81213-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, но посоченото нарушение не е съществено, тъй като в случаите на мотивирана служебна необходимост съгласие на служителя за преназначаването му не се изисква.

По съответствието на заповедта с материалния закон, съдът приема следното:

Съгласно чл. 158. т. 4 от ЗМВР министърът на вътрешните работи преназначава държавните служители на ръководна длъжност. Жалбоподателят е заемал ръководна длъжност - директор на дирекция „Вътрешна сигурност“ (Д.) и е преназначен с процесната заповед на ръководна длъжност - директор в Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР към „Ръководство на МВР“. Също жалбоподателят е

преназначен от ръководна длъжност - директор на дирекция „Вътрешна сигурност“ на друга ръководна длъжност - директор в Звено за подпомагане на министъра на вътрешните работи, като се запазва и полученото възнаграждение, като е спазена нормата на чл. 185, ал. 1 от ЗМВР. Доводът в писмената защита от страна на жалбоподателя, че е преназначен на висша ръководна длъжност, не съответстват на текста на заповедта и на класификатора на длъжностите в МВР, последно изменение, обнародвано в ДВ брой 37/ 07.05.21г. , утвърден със Заповед № 8121з-140 /24.01.2017г., издадена на основание чл.33, т.9 ЗМВР и чл.143, ал.2 ЗМВР.

Основният спорен въпрос по делото е дали основанието служебна необходимост, както е дефинирано по пар.1, т.23 от ДР на ЗМВР, се установява от данните по делото, според жалбоподателя, а според съда на първо място следва да се разреши въпроса, дали така дефинираното в закона понятие е относимо към процесното звено, което не е регламентирано в закона.

Съгласно . пар.1, т.23 от ДР на ЗМВР, "Служебна необходимост" е налице при извънредни промени в оперативната обстановка, състоянието на престъпността и обществения ред, нормативни промени и/или промени във функционалните задължения на структурите. " Без съмнение, посоченото понятие касае създадените структури в МВР със закона. Изложените правни съображения от страна на жалбоподателя в писмената защита , касаят приложението на понятието за служебна необходимост при временно преназначаване по отношение на структурите на МВР, посочени в чл.37 ЗМВР Съгласно тази разпоредба, основни структури на МВР са: 1. главните дирекции;2. областните дирекции; (...) 4. Дирекция "Вътрешна сигурност";5. Дирекция "Миграция"; 6. Дирекция "Международно оперативно сътрудничество"; 7. дирекциите от общата и специализираната администрация; 8. А. на МВР; 9. Медицинският институт на МВР; 10. Националният институт по криминалистика;

Видно е, че Дирекция "Вътрешна сигурност" е основна структура на МВР, но в случая се касае не за преназначаването на служител в тази дирекция, а за преназначаване на директора на дирекцията на длъжност в звено, което не е структура на МВР , посочена в чл.37 ЗМВР, нито има статут на юридическо лице, нито има ръководен орган - директор както всяка от структурите на МВР по посочената разпоредба.

3. не е структура на МВР и не се оглавява от полицейски орган по смисъла на ЗМВР, видно е, че всички служители в него са пряко подчинени на министъра, което от своя страна не прави звеното нито структура по чл.37 ЗМВР, нито министъра или подчинените му директори, придобиват качеството на органи по смисъла на чл. 57 ЗМВР.Както адвоката на жалбоподателя се е позовал в писмената защита по делото, в чл. 57 ЗМВР изрично са посочени полицейските органи: това са органите на Главна дирекция "Национална полиция", Главна дирекция "Борба с организираната престъпност", Главна дирекция "Жандармерия, специални операции и борба с тероризма", Главна дирекция "Гранична полиция", областните дирекции, дирекция "Миграция", дирекция "Вътрешна сигурност", дирекция "Международно оперативно сътрудничество" и звената "Общинска полиция", които пряко осъществяват

някоя от дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 7 и 8. Видно от длъжностната характеристика на жалбоподателя, не осъществява никоя от посочените дейности.

Следователно, понятието за служебна необходимост пар.1, т.23 от ДР на ЗМВР, касае структурите на ЗМВР, изрично посочени в закона, каквото не е процесното звено по чл.33, т.1 ЗМВР.

Министърът на вътрешните работи съгласно чл.33, т.7 ЗМВР има предоставено дискреционно правомощие, което не подлежи на преценка, да създава и закрива звена, извън тези, предвидени в закона. Очевидно е, че процесното звено по чл.33, ал.1 ЗМВР, предвид и изложеното за функциите и подчиненост на жалбоподателя по длъжностната му характеристика като директор - старши комисар, няма аналог в закона. Например няма аналог със звената по чл.40, ал.2 и ал.3 ЗМВР според която териториалните звена на Главните дирекции се ръководят от директор и имат териториален обхват.

В казуса по делото служебната необходимост касае попълване със служители на щата на звеното, създадено на следващия ден, след като е обнародван указа на президента за назначаването на служебното правителство - със заповед още на 13. 05.2021г. Създаването на такава структура от изключителни професионалисти с опит и компетентност, се практикува в много области на обществения живот, не само в администрацията, известно най-често като "Съвет на мъдреците". Не се касае следователно за самоцелно създадена структура, целяща , както се изтъква от страна на жалбоподателя, да отстрани от заеманите длъжности досегашни неудобни за новия министър служители. Още повече, жалбоподателят, макар и да е встъпил на 25.05.2021г. и на 03.06.2021г. да е отстранен от длъжност с друга заповед на министъра, не излага данни и твърдения за фактическо упражняване на функциите на длъжността на която е преназначен, от които да се направи извод, че с не се касае за звено, на което действително се възлагат задачи за изпълнение, относими към правомощията на министъра по чл.33, т.1 ЗМВР, или , че ефективно създадена структура. Поради това няма данни, от които да се направи извод, че процесното звено е създадено фиктивно и поради това в противоречие с целта на закона се касае за превратно упражняване на власт при издаването на процесната заповед.

Що се касае до правните основанията за издаването на заповедта, министърът се е позовал на общото правомощие по чл.165 ЗМВР временно да преназначи държавен служител поради служебна необходимост и очевидно на свободна длъжност в създадено на основание чл.33, т.7 ЗМВР звено, което не е предвидено в този закон. Също органът се е позовал на чл. 12, ал. 1, т. 1 и ал.2 от Наредба № 8121з-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, които основания се установяват от данните по делото:

1) Съгласно чл.12, ал.1, т.1 от Наредбата, временното преназначаване на държавния служител се извършва при: необходимост от преназначаване на служители на вакантни длъжности в щатовете на структурите на МВР какъвто именно е процесният случай.

2. Съгласно чл.12, ал.2 от Наредбата: "Държавният служител може да бъде

временно преназначен на по-висока длъжност, когато отговаря на изискванията за образование, квалификация и достъп до съответното ниво на класифицирана информация за съответната длъжност, а когато е предвидено за съответната длъжност - и на изискването да е хабилитирано лице съгласно Закона за висшето образование и Закона за развитието на академичния състав в Република България." Видно от данните по делото, длъжността, на която жалбоподателят е бил преназначен, касае звено, което е част от ръководството на МВР, най-висшата структура на МВР и в този смисъл, макар и длъжността също да е ръководна, както заеманата преди, то длъжността е по-високо в йерархичната структура на министерството. Също видно от данните за кадровата справка за жалбоподателя, същият освен притежавани квалификации и образование, има придобита образователна и научна степен доктор по конкретна научна специалност, многократно е награждаван и към дата на заповедта за преназначаването му не е имал и дисциплинарни наказания, т.е. изключителен професионалист в своята област.

Следователно, са изпълнени материалноправните изисквания по чл. 12, ал. 1, т. 1 и ал.2 от Наредба № 81213-310 от 17.07.2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, на които органът се е позовал в оспорената заповед. Доколкото се касае за служебна необходимост на посочените в текстовете от наредбата основание, то съгласно чл.165, ал.2 ЗМВР, в този случай съгласие не се изисква. Съгласно нормата на чл. 165, ал. 1 ЗМВР държавният служител може да бъде временно преназначен на същата или по-висока вакантна длъжност до заемането ѝ или при отсъствие на титуляря над 30 дни по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи. Фактическото и правно основание за издаване на заповедта е чл. 165, ал. 2 вр. ал. 1 ЗМВР - временно преназначаване поради мотивирана служебна необходимост. В случая фактическият състав на цитираната норма е осъществен доколкото служебната необходимост е мотивирана с преназначаването на незаети длъжности, необходимостта от функционирането на звеното, което да подпомага министъра за осъществяване на правомощията му по чл.33, т.1 ЗМВР и в условията на задачите, поставени пред правителството-организирането на изборите на 11.07.2021г.

Неправилно от страна на ищеца чрез адв. Т. в писмената защита се твърди, че дейностите по чл.33, т.1 ЗМВР нямат връзка с провеждането на честни избори, тъй като превенцията и противодействието на престъпленията, свързани с избирателния процес, са част от тази разпоредба и безспорно значими за постигането на посочената цел, поставена пред служебното правителство. Преценка по целесъобразност по вреда на чл.33, т.7 ЗМВР - правомощието за управлението на човешките ресурси, как и в какви структури и звена да бъде съставена подчинената на министъра администрация, за да го подпомогне възможно най-ефективно в дейностите по т.1 от разпоредбата.

На основание всичко изложено, оспорената по делото заповед е и материално-законосъобразна.

В заключение, при извършената служебна проверка от съда по чл.168, а.1 и

ал.2 ЗМВР на оспорената заповед, не се установиха основания по чл.146 ЗМВР за незаконосъобразността ѝ.

Жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. От ответника не са претендирани разноски.

На основание изложеното и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ оспорването, предявено от С. М. Б.,[ЕГН],с постоянен адрес:гр.С.,ж.к.“Х.“,[жилищен адрес]чрез адв. Р. О. К.-Т. с искане за отмяна на Заповед с рег.№8121К-6571/21.05.2021г. на Министъра на МВР,с която жалбоподателят временно е преназначен на ръководна длъжност директор-страши комисар в „Звено за подпомагане на министъра“ по чл. 33, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) към „Ръководството на МВР“ за срок от 3 месеца.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: